ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 18ης Δεκεμβρίου 1987
σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ
(IV/31.735 — Πρώιμα γεώμηλα)

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(88/109/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 26 του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 1962 περι εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και στην εμπορία γεωργικών προϊόντων [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό αριθ. 49 [2],

την αίτηση εφαρμογής του άρθρου 2 του κανονισμού αριθ. 26, που υπέβαλε η γαλλική κυβέρνηση [3] στις 17 Οκτωβρίου 1985,

Μετά από διαβούλευση με τα κράτη μέλη και ακρόαση των ενδιαφερομένων μερών,

Εκτιμώντας ότι:

Α. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Ι. Διαδικασία

Στις 17 Οκτωβρίου 1985, οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν στην Επιτροπή, παράλληλα με μια αίτηση παράτασης των κανόνων που εκδόθηκαν από τέσσερις περιφερειακές οικονομικές γεωργικές επιτροπές στον τομέα των οπωροκηπευτικών, αίτηση εφαρμογής του άρθρου 2 του κανονισμού αριθ. 26 για τις αποφάσεις που ελήφθησαν από επτά οικονομικές επιτροπές στον τομέα παραγωγής και εμπορίας των πρώιμων γεωμήλων.

ΙΙ. Η γαλλική νομοθεσία στον τομέα τον οπωροκηπευτικών

(1) Ο γαλλικός νόμος της 8ης Αυγούστου 1962 αποβλέπει, στον τομέα της οικονομικής οργάνωσης των γεωργικών αγορών, στη διαρρύθμιση των τιμών και τον προσανατολισμό της παραγωγής και της εμπορίας των σχετικών προϊόντων προς τις απαιτήσεις τις αγοράς.

Για το σκοπό αυτό, το γαλλικό κράτος ανέθεσε, υπό τον έλεγχό του, τη λειτουργία μιας οργάνωσης των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών σε αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών και στις εγκεκριμένες από το Υπουργείο Γεωργίας οικονομικές επιτροπές.

Το άρθρο 14 του νόμου αυτού διευκρινίζει ότι αυτές οι ομάδες παραγωγών δύνανται να εκδίδουν κανόνες για την οργάνωση και την ρύθμιση της παραγωγής και τη διοχέτευση στην αγορά και ρύθμιση των τιμών, ιδίως με τον ενδεχόμενο καθορισμό τιμής αποσύρσεως.

Το άρθρο 15 προβλέπει ότι, με στόχο να οργανωθεί και να ρυθμιστεί η παραγωγή και η διάθεση στην αγορά, οι αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών μπορούν να συνενώνονται για τη σύσταση, σε συγκεκριμένη περιφέρεια, μιας γεωργικής οικονομικής επιτροπής.

(2) Το διάταγμα της 22ας Νοεμβρίου 1962 καθορίζει τη διαδικασία αναγνώρισης ομάδας παραγωγών και έγκρισης των οικονομικών επιτροπών, καθώς και τις λεπτομέρειες του ελέγχου που ασκείται στους οργανισμούς αυτούς από το Υπουργείο Γεωργίας.

α) Οι αιτήσεις αναγνώρισης των ομάδων παραγωγών πρέπει να απευθύνονται στο Υπουργείο Γεωργίας μέσω του αρμόδιου νομάρχη, ο οποίος έχει προβεί σε έλεγχό τους.

Ο υπουργός αποφαίνεται επί των αιτήσεων αυτών μετά από γνωμοδότηση της τεχνικής επιτροπής, συγκροτουμένης επί εθνικού επιπέδου, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 14 του νόμου της 8ης Αυγούστου 1962.

Η αναγνώριση μιας ομάδας παραγωγών σημαίνει και έγκριση των κανόνων που θεσπίζονται από την ομάδα αυτή, οι οποίοι έχουν εκ των προτέρων κοινοποιηθεί.

---

[1] ΕΕ αριθ. 30 της 20. 4. 1962, σ. 993/62.
[2] ΕΕ αριθ. 53 της 1. 7. 1962, σ. 1571/62.
[3] Βλ. την περίληψη της αιτήσεως αυτής που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 159 της 17. 6. 1962, σ. 2.

Ο υπουργός Γεωργίας μπορεί να αποκλείει ορισμένους κανόνες από την παρεχόμενη έγκριση.

Μία αναγνωρισμένη ομάδα παραγωγών μπορεί να εκδίδει νέους κανόνες ή να τροποποιεί τους ήδη εγκεκριμένους κανόνες μόνο με τη ρητή έγκριση του υπουργού Γεωργίας, μετά από γνωμοδότηση της εθνικής τεχνικής επιτροπής. Η αίτηση εγκρίσεως, διαβιβαζόμενη μέσω του νομάρχη, πρέπει να υποβάλλεται το αργότερο έξι εβδομάδες πριν από την ημερομηνία που προβλέπεται για την έναρξη ισχύος των κανόνων αυτών.

β) Η έγκριση των γεωργικών οικονομικών επιτροπών και των κανόνων που εκδίδονται από αυτές υποβάλλεται σε παρόμοια διαδικασία με αυτή που ισχύει για τις ομάδες παραγωγών:

— διαβίβαση στο Υπουργείο Γεωργίας μέσω του νομάρχη,

— γνωμοδότηση της εθνικής τεχνικής επιτροπής,

— δυνατότητα αποκλεισμού από την έγκριση ορισμένων κανόνων,

— έγκριση του υπουργού Γεωργίας, αναγκαία για την έκδοση νέων κανόνων.

Επίσης, διορίζεται αντιπρόσωπος του υπουργείου σε κάθε οικονομική επιτροπή, όπου διαδραματίζει ρόλο τεχνικού συμβούλου και παρίσταται στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου και της γενικής συνελεύσεως. Δύναται να εισηγείται επιτόπου ή να ζητεί την κοινοποίηση όλων των στοιχείων και των εγγράφων που αφορούν τη δραστηριότητα της επιτροπής ή των οργανώσεων που τη συγκροτούν.

γ) Τέλος, το διάταγμα αυτό προβλέπει ότι οι γεωργικές οικονομικές επιτροπές μπορούν να συνενώνονται στο πλαίσιο ενός ίδιου τομέα προϊόντων.

(3) Οι διατάξεις του βασικού διατάγματος της 22ας Νοεμβρίου 1962 συμπληρώθηκαν με άλλα δύο διατάγματα, που εκδόθηκαν στις 2 Αυγούστου 1963 και τα οποία παρέχουν στις οργανώσεις παραγωγών τη δυνατότητα:

α) να εισπράττουν εισφορές (διάταγμα αριθ. 63.786)·

β) να επιβάλλουν κυρώσεις και πρόστιμα στην περίπτωση μη τηρήσεως των κανόνων (διάταγμα αριθ. 63.787).

(4) Στο πλαίσιο της περιγραφόμενης ανωτέρω απόφασης, στα σημεία 1 έως 3 ρύθμισης:

α) το γαλλικό Υπουργείο Γεωργίας έχει εγκρίνει με υπουργική απόφαση και σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15 του νόμου της 8ης Αυγούστου 1962:

— την comité économique agricole fruits et légumes d'Aquitaine, με απόφαση της 6ης Ιουλίου 1965,

— την comité économique agricole régional fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), με απόφαση της 27ης Ιουλίου 1966,

— τη Ceafl Languedoc-Roussillon, με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 1966,

— τη Ceafl nord de la France και τη Ceafl Provence, με απόφαση της 4ης Ιανουαρίου 1967,

— τη Ceafl Val-de-Loire, με απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 1967,

— τη Ceafl Basse-Normandie, με απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 1971,

καθώς και τις ομάδες παραγωγών που συμμετέχουν σε αυτές (βλ. παράρτημα)·

β) Σύμφωνα με το άρθρο 28 του διατάγματος της 22ας Νοεμβρίου 1962, οι επτά προαναφερόμενες εγκεκριμένες οικονομικές επιτροπές συνενώθηκαν στο πλαίσιο της Association française des Comités Économiques Agricoles de Fruits et Légumes (Afcofel), της οποίας το καταστατικό κατατέθηκε στις 6 Ιουλίου 1971 και η οποία αναλαμβάνει το συντονισμό των δραστηριοτήτων διαχείρισης των αγορών των διαφόρων επιτροπών. Οι ακόλουθες οικονομικές γεωργικές επιτροπές, που δεν έχουν ειδική δραστηριότητα στον τομέα των πρώιμων γεωμήλων, συμμετέχουν επίσης στην Afcofel:

— Est de la France και Bourgogne,

— Île de France,

— Midi-Pyrénées,

— Rhône-Alpes,

— Corse.

III. Οι εκδοθέντες στον τομέα των πρώιμων γεωμήλων κανόνες

Οι κανόνες για τη διοργάνωση και τη θέση υπό έλεγχο της παραγωγής και της διάθεσης στην αγορά των πρώιμων γεωμήλων, οι οποίοι θεσπίστηκαν και τέθηκαν σε εφαρμογή από τις επτά σχετικές οικονομικές επιτροπές κατά τη διάρκεια των τελευταίων τριών περιόδων εμπορίας, υπήρξαν οι ακόλουθοι:

(1) *Θεσμικοί κανόνες* των ομάδων παραγωγών και οικονομικών επιτροπών που επιβάλλουν, για τα προϊόντα που θα διατεθούν στο εμπόριο, υποχρέωση αποκλειστικής εισκομιδής στην ομάδα, όπως και υποχρέωση εμπορίας, στο πλαίσιο των αγορών που διοργανώνονται από τις οικονομικές επιτροπές.

(2) *Ειδικοί κανόνες* που θεσπίζονται στη διάρκεια της περιόδου εμπορίας από τις αναγνωρισμένες οικονομικές επιτροπές. Οι κανόνες αυτοί, εφαρμοζόμενοι από το σύνολο των επιτροπών, με ορισμένες περιφερειακές ιδιαιτερότητες, μπορούν να κατανεμηθούν ως εξής:

α) Κανόνες προβλέψεων συγκομιδής και πληροφόρησης

Κοινοποίηση, στην αρχή της περιόδου εμπορίας, κατάστασης των καλλιεργούμενων εκτάσεων. Στη διάρκεια της περιόδου εμπορίας, ανακοινώνονται καθημερινώς οι προβλέψεις εκρίζωσης, οι αποθηκευόμενες ποσότητες της πρηγούμενης και της ίδιας ημέρας, οι προορισμοί·

β) Εφαρμογή ποσοστώσεων στις εκριζώσεις, που ορίζονται σε συνάρτηση με την κατάσταση της αγοράς και τις δυνατότητες διάθεσης των προϊόντων. Σαν κανόνες παραγωγής μπορούν επίσης να εκδοθούν οδηγίες που αφορούν τα φυτά προς φύτευση και τις ποικιλίες·

γ) Κανόνες διαλογής και διαμετρήματος

Τήρηση μιας ελάχιστης εσχάρας διαμετρήματος (30 ή 32 mm)·

δ) Καθορισμός μιας τιμής αποσύρσεως και μιας ελάχιστης ημερήσιας τιμής, βασιζόμενης στην τιμή απόσυρσης·

ε) Χρηματοδοτική συμμετοχή

— στις δαπάνες διοικητικής διαχείρισης και ελέγχου,

— στην προώθηση του κύρους της παραγωγής της περιφέρειας,

— στη διεξαγωγή πειραμάτων.

Οι εισπραττόμενες εισφορές ποικίλουν από μία περιφέρεια σε άλλη, ανάλογα με τις πραγματοποιούμενες ενέργειες, από 38 γαλλικά φράγκα ανά τόνο στην Aquitaine, 40 γαλλικά φράγκα ανά τόνο στη Val-de-Loire, έως 80 γαλλικά φράγκα ανά τόνο στη Bretagne, (αυτή η τελευταία επιτροπή πραγματοποιεί ειδικές ενέργειες προώθησης του προϊόντος)·

στ) Κανόνες ελέγχου

Υποχρέωση για τους παραγωγούς και τα κέντρα συσκευασίας, στα οποία διενεργούν παραδόσεις οι παραγωγοί, να επιθέτουν σήμανση στις συσκευασίες με ένδειξη της προέλευσης του προϊόντος και της συμμόρφωσης με τους θεσπιζόμενους κανόνες. (Κυρώσεις με πρόστιμο στην περίπτωση απουσίας της σημάνσεως.)

Όλοι οι κανόνες αυτοί έχουν τύχει εγκρίσεως εκ μέρους του υπουργού Γεωργίας στο πλαίσιο των υπουργικών αποφάσεων οι οποίες αναγωνρίζουν τις σχετικές οικονομικές επιτροπές.

IV. Οικονομικές επιπτώσεις από τη θέση σε εφαρμογή των εκδοθέντων κανόνων στον τομέα των πρώιμων γεωμήλων

Όλα τα μέλη των ομάδων παραγωγών που συμμετέχουν στις επτά εγκεκριμένες οικονομικές επιτροπές υποχρεούνται να διαθέτουν στο εμπόριο την παραγωγή τους πρώιμων γεωμήλων στο πλαίσιο των αγορών που διοργανώνονται στο επίπεδο της περιφέρειας από τις ενδιαφερόμενες οικονομικές επιτροπές. Σε αυτές τις οργανωμένες αγορές βρίσκονται συνεπώς συγκεντρωμένες, αφενός, όλες οι προσφορές των ενδιαφερόμενων παραγωγών που μπορούν να διοχετευθούν στο εμπόριο και, αφετέρου, όλη ζήτηση που εκδηλώνεται μέσω των μεσαζόντων-αποστολέων που έχουν πρόσβαση στις αγορές αυτές.

Οι τιμές διαμορφώνονται ελεύθερα στις αγορές αυτές, σε συνάρτηση της προσφοράς και της ζήτησης. Στην αρχή της περιόδου εμπορίας, το πρώτο δεκαπενθήμερο Μαΐου, οι τιμές κυμαίνονται κατά μέσο μεταξύ 4 γαλλικών φράγκων και 2 γαλλικών φράγκων ανά χιλιόγραμμο. Στη διάρκεια των δύο πρώτων εβδομάδων του Ιουνίου, οι τιμές μειώνονται από 2 σε 0,60, ακόμη και σε 0,40 γαλλικά φράγκα ανά χιλιόγραμμο μερικές φορές.

Οι καθημερινά προσφερόμενες ποσότητες στις αγορές αυτές επηρεάζονται πάντως από την εφαρμογή ορισμένων κανόνων που εκδίδονται από τις οικονομικές επιτροπές: καθορισμός ενός ελάχιστου διαμετρήματος, ποσόστωση στις εκριζώσεις, καθορισμός τιμής αποσύρσεως και ελάχιστης ημερήσιας τιμής στηρίξεως. Πάντως, οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται αν παρουσιαστεί σοβαρή πτώση των τιμών στις αγορές εκείνες που είναι σαφώς πλεονασματικές, πράγμα που συνήθως συμβαίνει από τον Ιούνιο και έπειτα.

Σε όλη τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας, μόνον τα πρώιμα γεωμήλα με διαμέτρημα άνω των 30 ή 32 χιλιοστών μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο. Από τα μέσα Ιουνίου, εποχή δηλαδή κατά την οποία η προσφορά παρουσιάζει γενικότερα την τάση να γίνεται πλεονασματική, το ελάχιστο διαμέτρημα δυνατόν να αυξάνεται σε 35 χιλιοστά.

Γύρω επίσης στην ίδια εποχή, τίθενται γενικά ορισμένοι περιορισμοί στις εκριζώσεις με τη μορφή ενός ανώτατου αριθμού τόνων ανά εκτάριο.

Τελικά, για να επιβραδυνθεί ή ακόμα να σταματήσει η πτώση των τιμών, ιδίως στις δημοπρασίες «aux cadrans», τα μέτρα αυτά συμπληρώνονται με τον καθορισμό τιμής απόσυρσης και μιας ελάχιστης τιμής υποστήριξης.

Εκτός εξαιρετικών περιστάσεων, η τιμή απόσυρσης καθορίζεται για κάθε εποχή σε ένα επίπεδο αρκετά χαμηλότερο από το κόστος παραγωγής. Το 1987 η εποχιακή τιμή απόσυρσης καθορίσθηκε σε 0,48 γαλλικά φράγκα ανά χιλιόγραμμο για τη Βρετάνη, που είναι η κατ' εξοχήν παραγωγός πρώιμων γεωμήλων περιοχή της Γαλλίας.

Στις αρχές Ιουνίου καθορίσθηκε επίσης μια ελάχιστη τιμή υποστήριξης, για να εμποδίσει μια απροσδόκητη πτώση στις τιμές αγοράς. Το επίπεδό της καθορίσθηκε κατ' αρχάς περίπου στο διπλάσιο της τιμής απόσυρσης και κατόπιν μειώθηκε βαθμιαία σε τρία ή τέσσερα στάδια (10 Ιουνίου, 20 Ιουνίου, 30 Ιουνίου), ώσπου, στο τέλος Ιουνίου, κατήλθε στο επίπεδο της τιμής απόσυρσης. Αυτή η τμηματική πτώση της τιμής υποστήριξης αντικατοπτρίζει σε μεγάλο βαθμό την πτώση του κόστους παραγωγής χάρη σε μία αύξηση της απόδοσης ανά εκτάριο κατά τη διάρκεια της εποχής.

Την περιόδο της τιμής υποστήριξης, η παραγωγή που δεν διετίθετο σε τιμές ανώτερες από τις ελάχιστες, εξετίθετο πάλι προς πώληση την επομένη, εκτός από τις σπάνιες περιπτώσεις που εχρησιμοποιείτο για μεταποίηση, ή για ζωοτροφή ή, σαν τελευταία λύση, κατεστρέφετο. Η παραγωγή που δεν μπορούσε να διατεθεί σε τιμές ανώτερες από τις ελάχιστες, απεσύρετο οριστικά από την αγορά και κατεστρέφετο. Οι θιγόμενοι παραγωγοί απεζημιούντο από ένα εξισωτικό ταμείο για τις ζημίες που υφίσταντο. Το 1987 οι μηχανισμοί τιμών υποστήριξης και απόσυρσης οδήγησαν περίπου στην οριστική απόσυρση 1 % των προμηθειών από την αγορά.

Συνεπώς, το σύστημα που ετέθη σε εφαρμογή είχε σαν αποτέλεσμα να ελέγξει, με τη μείωση των ποσοτήτων που διετίθεντο στην αγορά, την προσφορά πρώιμων γεωμήλων των σχετικών περιφερειών, όταν αυτή είχε την τάση να καταστεί πληθωρική. Εξαιτίας της ιδιαιτερότητας της διαθέσεως του προϊόντος στην αγορά και του χαμηλού επιπέδου των τιμών απόσυρσης, των οποίων ο σκοπός είναι να αποφευχθεί ο κίνδυνος απροσδόκητων διακυμάνσεων που είναι εγγενής στις δημοπρασίες «aux cadrans», οι τιμές που πράγματι καταβάλλονται συνεχίζουν να διαμορφώνονται φυσιολογικά σε αυτές τις αγορές βάσει του νόμου της προσφοράς και της ζήτησης. Το σύστημα δεν αποτελεί εμπόδιο στον ανταγωνισμό όλων των άλλων παραγωγών της Κοινότητας, που εξακολουθούν να ανταγωνίζονται ελεύθερα στις καταναλωτικές αγορές, καθώς και η προσφορά των παραγωγών αυτών δεν επηρεάζεται καθόλου από τα εν λόγω μέτρα.

V. Η οικονομική διάρθρωση του τομέα των πρώιμων γεωμήλων

Η γαλλική παραγωγή πρώιμων γεωμήλων υπερβαίνει γενικά τους 400 000 τόνους κατ' έτος, πράγμα που αντιπροσωπεύει το 13 % περίπου της κοινοτικής παραγωγής (3 εκατομμύρια τόνοι).

Η παραγωγή, την οποία ελέγχουν οι ομάδες παραγωγών και οι αναγνωρισμένες οικονομικές επιτροπές που αναφέρονται ανωτέρω, αντιπροσωπεύει περίπου 250 000 τόνους. Η κατανομή της ποσότητας αυτής στις διάφορες κυριότερες περιφέρειες παραγωγής είναι κατά προσέγγιση η ακόλουθη: Βρετάνη (150 000 τόνοι), Aquitaine (30 έως 35 000 τόνοι), Basse-Normandie (20 000 τόνοι), Languedoc-Rousillon (15 000 τόνοι), Provence (15 000 τόνοι) και Val-de-Loire (13 000 τόνοι). Η Γαλλία εισάγει κατ' έτος περίπου 100 000 πρώιμα γεώμηλα (προελεύσεως κυρίως Μαρόκου, Ισπανίας και Ιταλίας) και εξάγει 40 έως 60 000 τόνους, με προορισμό κυρίως τη Μεγάλη Βρετανία, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και την Benelux.

Η περίοδος εμπορίας των πρώιμων γεωμήλων αρχίζει τον Μάιο και λήγει στο τέλος Ιουλίου. Οι τιμές είναι γενικά υψηλές τον Μάιο και στις αρχές Ιουνίου, παρουσιάζουν δε σοβαρότητα πτώση από τα μέσα Ιουνίου. Εκτός από την πληθώρα της προσφοράς με προέλευση τις μεσογειακές χώρες (Μαρόκο, Ελλάδα, Κύπρος, κλπ), οι τιμές επηρεάζονται επίσης από την αρχή της περιόδου εμπορίας, τον Μάιο, από το μέγεθος των αποθεμάτων των διατηρημένων γεωμήλων της προηγούμενης συγκομιδής.

Β. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 26, το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και πρακτικές που αναφέροντι στην παραγωγή ή την εμπορία, των προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα II της συνθήκης, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος μιας εθνικής οργανώσεως αγοράς.

I. Η γαλλική οργάνωση της αγοράς πρώιμων γεωμήλων

(1) *Ορισμός*

Αν και δεν διατυπώνεται κανένας επίσημος ορισμός της εθνικής ή κοινής οργανώσεως αγοράς ούτε στον κανονισμό αριθ. 26 ούτε στη συνθήκη, η τελευταία πάντως παρέχει ορισμένες ενδείξεις που επιτρέπουν να προσδιοριστεί η έννοια αυτή. Σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 3 και το άρθρο 45 παράγραφος 1, η κοινή οργάνωση υποκαθίσταται στην εθνική οργάνωση αγοράς αν προσφέρει, για το συγκεκριμένο προϊόν, ισοδύναμες εγγυήσεις για την απασχόληση και το βιοτικό επίπεδο των ενδιαφερόμενων παραγωγών, αν περιλαμβάνει διατάξεις που αποσκοπούν να εξασφαλίσουν στους εθνικούς παραγωγούς τη διάθεση της παραγωγής τους και αν εξασφαλίζει στις συναλλαγές στο εσωτερικό της Κοινότητας όρους ανάλογους με εκείνους που υπάρχουν σε μια εθνική αγορά.

Οι στόχοι της εθνικής οργάνωσης αγοράς είναι συνεπώς ανάλογοι, σε εθνικό επίπεδο, με αυτούς που επιδιώκει η κοινή οργάνωση αγοράς σε κοινοτικό επίπεδο, και οι οποίοι απαριθμούνται στο άρθρο 39 της συνθήκης.

Η εθνική οργάνωση αγοράς ορίζεται έτσι ως ένα σύνολο νομικών μέσων που θέτουν υπό τον έλεγχο της δημόσιας αρχής τη ρύθμιση της αγοράς των συγκεκριμένων προϊόντων, για να εξασφαλιστεί, με την αύξηση της παραγωγικότητας και με την άριστη χρησιμοποίηση των συντελεστών παραγωγής, ιδίως του εργατικού δυναμικού, ένα δίκαιο βιοτικό επίπεδο στους παραγωγούς, σταθεροποίηση των αγορών, εξασφάλιση των εφοδιασμών και λογικές τιμές στους καταναλωτές (Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 1974, υπόθεση 48-74 Charmasson/ministère de l'économie et des finances, Συλλογή 1974, σ. 1383).

(2) *Εφαρμογή*

Βάσει της περιγραφόμενης ανωτέρω, στο σημείο Α.ΙΙ, γαλλικής νομοθεσίας, η ρύθμιση της γαλλικής αγοράς πρώιμων γεωμήλων ανατίθεται στις ομάδες παραγωγών που είναι αναγνωρισμένες από το Υπουργείο Γεωργίας και στις εγκεκριμένες οικονομικές επιτροπές.

Αυτοί οι οργανισμοί ιδιωτικού δικαίου προβαίνουν σε ρυθμίση της συγκεκριμένης αγοράς μέσω των αποφάσεων και συμφωνιών που απαριθμούνται στο σημείο Α. ΙΙΙ. Αν και η πραγματοποίηση των στόχων που επιδιώκονται από τη γαλλική νομοθεσία, δηλαδή κυρίως ο έλεγχος των τιμών και ο προσανατολισμός της παραγωγής και της εμπορίας των σχετικών προϊόντων προς τις απαιτήσεις της αγοράς —στόχοι που είναι ανάλογοι με αυτούς του άρθρου 39 της συνθήκης— έχει ανατεθεί στις επαγγελματικές οργανώσεις, η γαλλική οργάνωση της αγοράς στον τομέα των πρώιμων γεωμήλων εμφανίζεται με τη μορφή εθνικής οργάνωσης, κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού αριθ. 26, επειδή, τόσο η σύσταση των εν λόγω επαγγελματικών οργανώσεων όσο και οι εν λόγω αποφάσεις και συμφωνίες τους, έχουν τεθεί υπό τον έλεγχο των δημοσίων αρχών της Γαλλίας.

II. **Φύση των αποφάσεων και των συμφωνιών**

Οι αποφάσεις και συμφωνίες που λαμβάνονται ή συνάπτονται από τις αναγνωρισμένες ομάδες παραγωγών και από τις εγκεκριμένες οικονομικές επιτροπές στο πλαίσιο της εν λόγω γαλλικής ρύθμισης, αφορούν την παραγωγή και την εμπορία πρώιμων γεωμήλων, προϊόντων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II της συνθήκης ΕΟΚ και τα οποία υπόκεινται συνεπώς στις διατάξεις των άρθρων 39 έως 46 της συνθήκης.

Οι αποφάσεις και οι συμφωνίες αυτές θέτουν σε λειτουργία τη ρύθμιση της σχετικής αγοράς· ως εκ τούτου, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της εν λόγω εθνικής οργάνωσης αγοράς.

Επειδή περιλαμβάνουν περιορισμούς στην ελευθερία παραγωγής και εμπορίας, οι προαναφερόμενες βασικές συμφωνίες και αποφάσεις είναι δυνατόν να εμπίπτουν στο άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, στο μέτρο που μπορούν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

Πάντως, αυτές οι συμφωνίες και αποφάσεις, που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της εθνικής γαλλικής οργάνωσης των αγορών πρώιμων γεωμήλων, δεν θέτουν σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των θεμελιωδών αρχών της συνθήκης και, ιδίως, την εγκαθίδρυση καθεστώτος που να εξασφαλίζει ανόθευτο ανταγωνισμό εντός της κοινής αγοράς. Πράγματι, δεν αποκλείουν τον ανταγωνισμό, και ειδικότερα τον ανταγωνισμό στο επίπεδο των τιμών [1], ούτε μεταξύ των παραγωγών και των ομάδων παραγωγών που συμμετέχουν στο εν λόγω σύστημα ούτε με τους άλλους παραγωγούς της Κοινότητας, οι οποίοι, όπως προαναφέρθηκε στο σημείο Α. IV, συνεχίζουν να παραδίδουν τα προϊόντα τους σε όλες τις αγορές πωλήσεως στην κατανάλωση.

Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του κανονισμού αριθ. 26, το άρθρο 85 παράγραφος 1 είναι ανεφάρμοστο στις αποφάσεις και συμφωνίες αυτές.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 26, οι διατάξεις του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ κηρύσσονται ανεφάρμοστες στις συμφωνίες και αποφάσεις του είδους των αναφερομένων στο παράρτημα της παρούσας απόφασης, και οι οποίες έχουν συναφθεί ή εκδοθεί από τις ομάδες παραγωγών και τις οικονομικές επιτροπές που αναφέρονται επίσης στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις οικονομικές επιτροπές και τις ομάδες παραγωγών που αναγράφονται στο παράρτημα.

Βρυξέλλες, 18 Δεκεμβρίου 1987.

Για την Επιτροπή

Peter SUTHERLAND

Μέλος της Επιτροπής

[1] Υπόθεση 6/72, Europemballage — Continental Can, Συλλογή 1973, σ. 215 (σημείο 24 του σκεπτικού). Υπόθεση 26/76, Metro Sa, Συλλογή 1977, σ. 1875 (σημείο 21 του σκεπτικού).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I. Κατάλογος των περιφερειακών γεωργικών οικονομικών επιτροπών και ομάδων παραγωγών που αναφέρονται στο άρθρο 1 της αποφάσεως

1. Περιφερειακή γεωργική οικονομική επιτροπή οπωροκηπευτικών Βρετάνης (Cerafel) της οποίας μέλη είναι οι ακόλουθες ομάδες παραγωγών:
   — Sica de Saint Pol-de-Léon,
   — SOCOPRIM,
   — SYRA,
   — Coopérative des agriculteurs de Bretagne,
   — Union des coopératives Saint-Pol,
   — Syndicat de Pont-l'Abbe,
   — Union des coopératives Paimpol Tréguier,
   — Coopérative la Paimpolaise,
   — SIPEFEL,
   — APPRM,
   — GAARM,
   — Sica des producteurs de légumes du Morbihan.
2. CEAFL Aquitaine, της οποίας μέλη είναι οι ακόλουθες ομάδες παραγωγών:
   — Bassin de l'Adour,
   — UCOFEL,
   — APUCMIN,
   — SICOMA,
   — UNIPROVEND,
   — SICAFEL.
3. CEAFL Basse-Normandie, της οποίας μέλη είναι οι ακόλουθες ομάδες παραγωγών:
   — Coopérative légumière du Val de Saire,
   — Union des producteurs de légumes du Nord Cotentin,
   — Coopérative La Normande,
   — Union des producteurs de légumes du Nord-Ouest Contentin.
4. CEAFL Val de Loire, της οποίας μέλη είναι οι ακόλουθες ομάδες παραγωγών:
   — Coopérative agricole des producteurs de pommes de terre de Noirmoutiers,
   — Coopérative maraîchère de l'île de Ré.
5. CEAFL Languedoc-Roussillon, της οποίας τα μέλη είναι οι ακόλουθες ομάδες παραγωγών:
   — Union des coopératives,
   — SSOPRO,
   — Syndicat de Meynes,
   — Sica Covial,
   — Coopérative Aramon.
6. CEAFL Nord de la France, της οποίας τα μέλη είναι οι ακόλουθες ομάδες παραγωγών:
   — Essor agricole,
   — Copaixor.
7. CEAFL Provence, της οποίας τα μέλη είναι οι ακόλουθες ομάδες παραγωγών:
   — Syndicat de défense des producteurs de pommes de terre de Chateaurenard,
   — SOREP,
   — Fruicoprovence,
   — Groupement des producteurs du Sud-Est Orange,
   — Sica l'Avignonnaise,
   — Cavaillon Provence Primeur.

II. Οι κανόνες και αποφάσεις που προορίζονται για τη διοργάνωση και τη θέση υπό έλεγχο της παραγωγής και της διάθεσης στην αγορά των πρώιμων γεωμήλων, οι οποίοι θεσπίστηκαν ή τέθηκαν σε εφαρμογή από τις επτά σχετικές οικονομικές επιτροπές και τις ομάδες παραγωγών που είναι μέλη τους στη διάρκεια των τελευταίων τριών περιόδων εμπορίας, είναι οι ακόλουθοι:

1. Καταστατικοί κανόνες των ομάδων παραγωγών και οικονομικών επιτροπών που επιβάλλουν, για τα προϊόντα που θα διατεθούν στο εμπόριο, υποχρέωση αποκλειστικής εισκομιδής στην ομάδα, καθώς και υποχρέωση εμπορίας τους, στο πλαίσιο των αγορών που διοργανώνονται από τις οικονομικές επιτροπές.
2. Ειδικοί κανόνες που θεσπίζονται στη διάρκεια της περιόδου εμπορίας από τις αναγνωρισμένες οικονομικές επιτροπές. Οι κανόνες αυτοί, εφαρμοζόμενοι από το σύνολο των επιτροπών, με ορισμένες περιφερειακές ιδιαιτερότητες, μπορούν να κατανεμηθούν ως εξής:

α) Κανόνες πρόβλεψης συγκομιδών και πληροφόρησης:

Ανακοίνωση, στην αρχή της περιόδου εμπορίας, μιας κατάστασης των καλλιεργούμενων εκτάσεων. Στη διάρκεια της περιόδου εμπορίας, ανακοινώνονται καθημερινώς οι προβλέψεις εκρίζωσης, οι αποθηκευόμενες ποσότητες της προηγούμενης και της ίδιας ημέρας, οι προορισμοί.

β) Εφαρμογή ποσοστώσεων στις εκριζώσεις, σε συνάρτηση με την κατάσταση της αγοράς και τη δυνατότητα διάθεσης των προϊόντων. Σαν κανόνας παραγωγής, μπορούν να εκδίδονται ορισμένες οδηγίες σχετικά με τα φυτά προς φύτευση και τις ποικιλίες.

γ) Κανόνες διαλογής και διαμετρήματος:

Τήρηση μιας ελάχιστης εσχάρας διαμετρήματος 30 ή 32 mm.

δ) Καθορισμός μιας τιμής απόσυρσης και μιας ελάχιστης ημερήσιας τιμής, βασιζόμενης στην τιμή απόσυρσης.

ε) Χρηματοδοτική συμμετοχή:

— στις δαπάνες διοικητικής διαχείρισης και ελέγχου,

— στην προώθηση του κύρους της παραγωγής της περιφέρειας,

— στη διεξαγωγή πειραμάτων.

Οι εισπραττόμενες εισφορές ποικίλλουν από μία περιφέρεια σε άλλη, ανάλογα με τις πραγματοποιούμενες ενέργειες, από 38 γαλλικά φράγκα ανά τόνο στην Aquitaine έως 40 γαλλικά φράγκα ανά τόνο στη Val de Loire και 80 γαλλικά φράγκα ανά τόνο στη Βρετάνη (αυτή η τελευταία επιτροπή πραγματοποιεί ειδικές ενέργειες προώθησης του προϊόντος).

στ) Κανόνες ελέγχου:

Υποχρέωση για τους παραγωγούς και τα κέντρα συσκευασίας στα οποία διενεργούν παραδόσεις οι παραγωγοί, να επιθέτουν σήμανση στις συσκευασίες με ένδειξη της προέλευσης του προϊόντος και της συμμόρφωσης με τους θεσπιζόμενους κανόνες (κυρώσεις σε περίπτωση απουσίας της σημάνσεως).

Όλοι οι κανόνες αυτοί και οι αποφάσεις έχουν τύχει της εγκρίσεως του υπουργού γεωργίας στο πλαίσιο της ισχύουσας γαλλικής ρύθμισης στον τομέα των οπωροκηπευτικών.